

Regulamin uprawiania wędkarstwa w wodach związkowych Krajowego Związku Wędkarskiego Brandenburgii t. z. (LAVB e. V.)

Spis treści

Preambuła

1. Zasady

2. Prawo wstępu na drogi dostępu do zasobów wodnych

2.1 Wstęp na brzeg

2.2 Prawo wstępu w otwartej przestrzeni

2.3 Prawo wstępu do lasu

2.4 Dojazd do akwenów pojazdami mechanicznymi, parkowanie

3. Sprzęt wędkarski

3.1 Ilość sprzętu wędkarskiego

3.2 Definicja sprzętu wędkarskiego

3.2.1 Wędka ręczna typu Friedfischangel

3.2.2 Wędka na ryby drapieżne

3.2.2.1 Wędka na przynętę rybią

3.2.2.2. Wędka spinningowa

3.2.3. Wędka muchowa

3.2.3.1. Wędka muchowa jako wędka na ryby niedrapieżne

3.2.3.2. Wędka muchowa jako wędka na ryby drapieżne

3.3. Nęcenie

4. Przepisy odnośnie połowu

4.1 Łowienie i stosowanie przynęt w postaci ryb

4.2 Podrywka

4.3 Okresy ochronne i zakazy używania

4.3. Wymiary minimalne i okresy ochronne

4.3.2 Całoroczny okres ochronny

4.4 Ograniczenia łowienia na jeden dzień kalendarzowy

4.4.1 Ogólne akweny wędkarskie

4.4.1.1 Ograniczenie połowu węgorzy

4.4.1.2 Ograniczenie połowu ryb szlachetnych

4.4.2 W akwenach łososiowych

4.5 Obchodzenie się z połowem i jego zastosowanie

4.5.1 Zatrzymanie dla siebie ryb, wypuszczenie ich z powrotem do wody

4.5.2 Rejestr połowu

4.5.3 Obchodzenie się z rybami poniżej ich wymiaru ochronnego i ich posiadanie

4.5.4 Sprzedaż

4.6 Korzystanie z łodzi i pojazdów wodnych

4.6.1 Uprawnienie do korzystania

4.6.2 Stałe miejsca cumownicze

4.6.3 Wznoszenie obiektów

5. Wędkowanie w akwenach łososiowych

5.1 Statystyka połowów

5.2 Dopuszczalny sprzęt wędkarski

5.2.1 Wędki spinningowe

5.2.2 Wędki muchowe

5.3 Brodzenie i używanie łodzi

5.4 Godziny wędkowania

5.5 Przepisy ochrony

6. Wędkowanie nocne i wędkowanie podlodowe, korzystanie ze środków ochrony przed warunkami pogodowymi

6.1 Wędkowanie nocne

6.2 Wędkowanie podlodowe

6.3 Korzystanie ze sprzętu ochrony przed warunkami pogodowymi

7. Uprawnienia Zarządu LAVB

8. Nadzór akwenów i prowadzenie gospodarki rybacko-wędkarskiej

9. Wejście w życie

Preambuła

Zasoby wodne Brandenburgii są charakterystyczną cechą brandenburskiego krajobrazu i znaczącym czynnikiem ekologicznym, ekonomicznym i w zakresie inżynierii rolnej. Jako składnik rodzimej natury zasoby wodne wraz z żyjącymi w nich zwierzętami i roślinnością stanowią podstawę życia dla zachowania, rozwijania i użytkowania zasobów rybnych, podlegających ochronie w zakresie bioróżnorodności i naturalnego składu gatunkowego (BbgFischG - ustawa o rybołówstwie dla Kraju Związkowego Brandenburgia). Akweny są zagospodarowywane zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Przy tym prawo połowu jest nierozłączne ze zobowiązaniem do ochrony zasobów rybnych oraz pielęgnowania akwenów. Regulamin uprawiania wędkarstwa w wodach związkowych Krajowego Związku Wędkarskiego Brandenburgii (LAVB) reguluje uprawianie wędkarstwa w wodach związkowych na podstawie obowiązujących przepisów prawnych oraz statutu LAVB.

1. Zasady

- 1.1. Każdy wędkarz jest zobowiązany do zaznajomienia się z aktualnie obowiązującymi przepisami prawnymi dotyczącymi połowu ryb i przebywania w otoczeniu przyrody oraz do ich przestrzegania.
- 1.2. Przebywając w otoczeniu przyrody wędkarz powinien zachowywać się w taki sposób, aby nie zakłócać lub zagrażać środowisku naturalnemu, innym osobom oraz interesom publicznym.
- 1.3. Każdy wędkarz należący jako członek do struktur LAVB, który opłacił odpowiednią roczną składkę, posiada dowód na opłatę rybacką i posiada ważną kartę wędkarską ma prawo do uprawiania w wodach związkowych wszystkich rodzajów wędkarstwa zgodnych z prawem połowu. Wędkarzom, którzy uiścili opłatę rybacką, ale nie są w posiadaniu karty wędkarskiej lub młodzieżowej karty wędkarskiej wolno wędkować tylko w określonych zasobach wodnych i tylko przy użyciu określonego sprzętu wędkarskiego. Warunkiem nabycia uprawnienia do wędkowania w akwenach łososiowych jest posiadanie karty wędkarskiej po zdaniu egzaminu wędkarskiego.
- 1.4. Udzielanie karty wędkarskiej na dzień lub tydzień wędkowania w wodach LAVB następuje według uznania Zarządu i na podstawie przepisów prawnych. Zasady tego regulaminu obowiązują zasadniczo również dla posiadaczy kart wędkarskich na dzień lub tydzień wędkowania. Odnośnie zakresu uprawnień do wędkowania pierwszeństwo przed przepisami tego regulaminu mają przepisy wydrukowane na kartach wędkarskich na dzień lub tydzień wędkowania.
- 1.5. Każdy uprawniony wędkarz ma obowiązek przestrzegania przepisów tego regulaminu i upewnienia się przed rozpoczęciem wędkowania, czy jego prawa nie zostały ograniczone lub uchylone przepisami prawnymi, decyzjami urzędowymi lub postanowieniami Zarządu LAVB.
- 1.6. Posiadanie uprawnienia do wędkowania zobowiązuje wędkarza do prowadzenia statystyki połowów zgodnie z przepisowym wzorem LAVB.
- 1.7. Połów ryb należy prowadzić w taki sposób, aby uniknąć wzajemnego przeszkadzania lub utrudniania osobom uczestniczącym w połowie ryb. Przy uprawianiu wędkarstwa należy zachować odstęp co najmniej 50 metrów od stojącego sprzętu wędkarskiego i zamocowanych na stałe urządzeń wędkarskich (§ 17 ust. 1 i 2 BbgFischO - przepisy rybackie Kraju Związkowego Brandenburgia). Przy wyborze miejsca wędkowania pierwszeństwo ma osoba, która przyszła pierwsza. Na miejscach oznakowanych dla wędkarzy niepełnosprawnych mają oni zawsze pierwszeństwo, niezależnie od tego, kiedy przyszli. Kładki wędkarskie LAVB stoją do dyspozycji wszystkich uprawnionym wędkarzom. Nie jest

dozwolone spuszczenie boi i innych oznakowań do wody, w celu odgraniczenia zajmowanego miejsca wędkowania. Wędkarz może zajmować maksymalnie tyle miejsca w kierunku powierzchni wodnej, ile sam jest w stanie zarzucić wybranym sprzętem.

- 1.8. Zabrania się pozostawiania na brzegu odpadów, środków pomocniczych lub innych przedmiotów lub wrzucania ich do wody.
- 1.9. Modyfikacje wszelkiego rodzaju roślinności w wodzie i nad wodą wymagają zgody upoważnionego do rybołówstwa wzgl. właściciela gruntu. Zabrania się wycinania rozgałęzień z rosnących na brzegach roślin drzewiastych w celu użycia ich na podstawkę wędkarską.
- 1.10. Przy wędkowaniu stacjonarnym z brzegu miejscem wędkowania jest powierzchnia w otoczeniu 4 metrów od miejsca stojącego lub siedzącego wędkarza. Zanim zacznie on wędkować powinien oczyścić wybrane miejsce ze śmieci i odpadów. Jeżeli tego zaniecha, to osoba nadzoru rybołówstwa jest upoważniona do potraktowania go tak, jakby korzystał on z tego miejsca jako ostatni.
- 1.11. Wędkarz ma obowiązek bezzwłocznego zgłoszenia zaobserwowanego śnięcia ryb do właściwego niższego urzędu ds. rybołówstwa oraz urzędowemu lekarzowi weterynarii (§ 21 ust. 1 BbgFischO – regulamin rybołówstwa Kraju Związkowego Brandenburgia). Jeżeli nie jest to możliwe z określonych powodów, to zgłoszenie może nastąpić do LAVB, właściwego powiatowego związku wędkarskiego lub do nadzorującego stowarzyszenia. Są one zobowiązane do przekazania zgłoszenia możliwie szybko do niższego urzędu ds. rybołówstwa i do urzędowego lekarza weterynarii.
- 1.12. Zasoby wodne LAVB powinny być oznakowane tablicami, na których widoczna jest przynajmniej nazwa zasobu wodnego, jego numer identyfikacyjny zgodnie z wykazem wód oraz nazwa stowarzyszenia nadzorującego.

2. Prawo wstępu na drogi dostępu do zasobów wodnych

2.1. Wstęp na brzeg

Posiadacz uprawnień do wędkowania jest upoważniony w celu uprawiania wędkarstwa do wejścia i korzystania z graniczących z wodą brzegów, wysp, przystań i urządzeń żeglugi, jak również z mostów, tam, śluz i innych budowli hydrotechnicznych, na własne ryzyko, o ile nie narusza to przepisów publiczno-prawnych. To uprawnienie nie obejmuje budynków, należących bezpośrednio do obszaru domów, mieszkań i podwórz części działek i instalacji przemysłowych z wyjątkiem placów kempingowych (§ 16 ust. 1 BbgFischG). Jeżeli wędkarz nie może uniknąć wejścia na pastwiska, to powinien zwrócić uwagę na to, aby nie uszkodzić lub zniszczyć ogrodzenia pastwiska. Należy zawsze starannie zamykać bramy i zagrody. W obszarach naturalnych lub bliskich naturze płynących i stojących wód, łącznie z ich brzegami, obszarach zamulonych, starorzeczach i terenach zalewowych, bagnach, grzęzawiskach i obszarach źródłowych, na łąkach podmokłych, w lasach łęgowych i bagiennych należy uważać, aby przy wejściu nie uszkodzić lub w inny sposób negatywnie wpłynąć na biotopy (§ 32 ust. 1 BbgNatSchG – Brandenburgska ustawa o ochronie przyrody). Wstęp lub wjazd do porośniętej strefy od strony brzegu są zabronione. To samo dotyczy niszczenia, wjeżdżania i wchodzenia na tarliska oraz zabierania lub niszczenia ikry (§ 15 ust. 1 i 4 BbgFischO). Wędkowanie w porośniętej strefie od strony brzegu jest dozwolone ze stałego brzegu, z kładki lub łodzi leżącej przed tą strefą.

2.2. Prawo wstępu w otwartej przestrzeni

W otwartej przestrzeni każdy może w celu rekreacji na własne ryzyko wchodzić na prywatne drogi i ścieżki, miedze, wrzosowiska, nieużytki i ugory, o ile z odpowiednich ustaw lub innych przepisów

prawnych nie wynikają odstępstwa. To uprawnienie dotyczy również użytków rolnych poza okresem ich użytkowania. Okres użytkowania to czas między wysiewem lub uprawą i zbiorami, dla użytków zielonych to okres wegetacji. Prawo wstępu ma odpowiednie zastosowanie dla korzystania z wózków inwalidzkich oraz rowerów na drogach. Wyjątkiem objęte są ogrody, podwórza i inne powierzchnie należące do prywatnej części mieszkalnej lub przeznaczone dla zakładu przemysłowego lub publicznego. Z prawa wstępu wolno korzystać tylko w taki sposób, aby nie szkodzić w niedopuszczalny sposób interesom innych osób szukających wypoczynku oraz prawom właścicieli (§ 44 ust. 1 BbgNatSchG).

2.3. Prawo wstępu do lasu

W celach rekreacji wolno każdemu wchodzić do lasu. Ogólne uprawnienie wstępu nie obejmuje zamkniętych dróg leśnych, powierzchni i dróg, na których następuje ścinka, obróbka, przemieszczanie lub składowanie drzew, powierzchni ogrodzonych oraz zakładów gospodarki leśnej. Jazda rowerem i jazda wózkami inwalidzkimi w lesie jest dozwolona tylko na drogach (§ 15 ust. 1, 3 i 4 LWaldG – ustawa leśna Kraju Związkowego Brandenburgia). Wchodzenie do lasu i korzystanie z lasu następuje na własne ryzyko (§ 14 LWaldG). Osoby przebywające w lesie powinny zachowywać się tak, aby nie stwarzać zagrożenia dla lasu, nie wyrządzać w nim szkód i zanieczyszczać go, nie utrudniać jego gospodarczego wykorzystania, nie zakłócać wypoczynku innym oraz ograniczać do niezbędnego minimum ujemne oddziaływanie na wspólnotę biologiczną lasu. (§ 15 ust. 2 LWaldG).

2.4. Dojazd do akwenów pojazdami mechanicznymi, parkowanie

Upoważnienia wstępu zgodnie z 2.1, 2.2 i 2.3 nie dają wędkarzowi prawa do wjeżdżania zmotoryzowanymi pojazdami. Dojazd do akwenów powinien zasadniczo odbywać się po ulicach i drogach przystosowanych do ruchu publicznego. Jeżeli ich brak, to urzędy mogą wyznaczyć drogi dla rybołówstwa. Jeżeli nie występują ani publiczne drogi dojazdowe ani drogi dla rybołówstwa, to wędkarz sam odpowiada za załatwienie wymaganych pozwoleń publicznoprawnych i prywatnoprawnych na korzystanie z niepublicznych ulic i dróg. Pojazdy mechaniczne należy zawsze parkować na parkingach publicznych lub na miejscach wyznaczonych przez LAVB w porozumieniu z właścicielami gruntu i urzędami. Parkingi dla wędkarzy są do dyspozycji wyłącznie dla posiadaczy uprawnień do wędkowania.

3. Sprzęt wędkarski

3.1. Ilość sprzętu wędkarskiego

Wędkarzowi wolno używać równocześnie maksymalnie dwóch wędek ręcznych. Przy łowieniu ryb przy użyciu spinningu lub wędki muchowej dopuszczalna jest tylko jedna wędka. Wystawione do łowienia wędki ręczne powinny być ciągle i bezpośrednio nadzorowane przez wędkarza (§ 7 ust. 3 BbgFischO). Można mieć ze sobą rezerwowe wędki bez założonej przynęty. Zabronione jest stosowanie sprzętu samozacinającego. Posiadaczom młodzieżowych kart wędkarskich oraz osobom, które uiściły opłatę rybacką, ale nie są w posiadaniu karty wędkarskiej wolno używać tylko dwóch wędek typu Friedfischangel zgodnie z pkt. 3.2.1 lub jednej wędki muchowej zgodnie z pkt. 3.2.3.1.

3.2. Definicja sprzętu wędkarskiego

3.2.1. Wędka ręczna typu Friedfischangel

Wędka ręczna typu Friedfischangel służy do połowu ryb, które żywią się głównie małymi zwierzętami (ryby niedrapieżne). Składa się z wędziska z kołowrotkiem lub bez, oraz pojedynczego haczyka jednoramiennego, na który mocuje się przynętę roślinną, syntetyczną lub zwierzęcą. Jeżeli stosuje się przynętę z kręgowców lub dziesięcionogów, to sprzęt zalicza się do wędek typu Friedfischangel o ile stosowany haczyk nie przekracza rozmiaru 8 w skali międzynarodowej, w innym przypadku do wędek do połowu ryb drapieżnych. Miarodajnym dla rozmiaru haczyka jest każdorazowo zmierzony odstęp pomiędzy grotem a łukiem kolanowym, który nie powinien przekroczyć 7 mm. Do wędek typu Friedfischangel zalicza się również wędka mormyszka. Jest to wędzisko, do którego jako przynęta stosuje się pojedynczy haczyk jednoramienny, nie większy niż w rozmiarze 8 w międzynarodowej

skali, posiadająca ciężarek metalowy (mormyszka). Dopuszczalne jest zakładanie na mormyszkę dodatkowej przynęty na ryby niedrapieżne. W drodze odstępstwa od zdania 2 wędką typu Friedfischangel jest również wędka typu paternoster (system paternoster, wędka śledziowa) z maksymalnie sześcioma haczykami jednoramiennymi, o rozmiarze nie większym niż 12 w międzynarodowej skali oraz syntetyczne przynęty. Miarodajnym dla rozmiaru haczyka jest zmierzony odstęp pomiędzy grotem a łukiem kolanowym, który nie powinien przekroczyć 5 mm. Nie jest dopuszczalne zakładanie na paternoster dodatkowej przynęty zwierzęcej lub roślinnej. Używanie paternostera jest dopuszczalne wyłącznie w akwenach, które zostały podane do wiadomości przez Krajowy Urząd ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich, Rolnictwa i Konsolidacji Gruntów jako „akweny krainy sielawy w znaczeniu § 7 ust. 1 zdanie 3 BbgFischO”.

3.2.2. Wędka na ryby drapieżne

Wędka na ryby drapieżne to sprzęt służący do połowu głównie mięsożernych gatunków ryb (ryb drapieżnych).

3.2.2.1. Wędka z przynętą rybią

Składa się z dowolnego wędziska z kołowrotkiem lub bez i przynęty kręgowca lub raka, którą można zamocować na maksymalnie trzech haczykach (haczyk pojedynczy, podwójny lub potrójny).

3.2.2.2. Wędka spinningowa

Składa się z wędziska z kołowrotkiem i przynęty kręgowca, syntetycznego lub naturalnego martwego, przy czym przynęta jest ciągle wprawiana w ruch przez wędkarza. Na wędce spinningowej wolno stosować maksymalnie trzy przynęty syntetyczne. Przy użyciu przynęty naturalnej niedopuszczalne jest stosowanie zestawu dalszych przynęt, obojętnie jakiego rodzaju. Przynęta spinningowa powinna mieć maksymalnie trzy haczyki (haczyk pojedynczy, podwójny lub potrójny). Niezależnie od ilości przynęt i przyporządkowania haczyków stosowanie więcej niż trzech haczyków na jednej wędce spinningowej jest niedopuszczalne. Stosowanie pilkerów jest dozwolone, jeżeli posiadają ruchomo zawieszony haczyk.

3.2.3. Wędka muchowa

Wędka muchowa może być stosowana do połowu ryb niedrapieżnych i drapieżnych, w zależności od rodzaju, rozmiaru i ruchu przynęty. Różni się ona od innych wędek tym, że sznur muchowy spełnia rolę obciążenia przy zarzucaniu. Przy przestrzeganiu tego warunku zestawienie wędziska, kołowrotka i stągiewki jest dowolne. Wolno stosować równocześnie dwie syntetyczne przynęty muchowe (muchy).

3.2.3.1. Wędka muchowa jako wędka na ryby niedrapieżne

Wędkę muchową uważa się za wędkę na ryby niedrapieżne wtedy, gdy stosowana jest przynęta muchowa z tylko jednym haczykiem jednoramiennym, nie większym niż rozmiar 8 w skali międzynarodowej. Miarodajnym dla rozmiaru haczyka jest każdorazowo zmierzony odstęp pomiędzy grotem a łukiem kolanowym, który nie powinien przekroczyć 7 mm.

3.2.3.2. Wędka muchowa jako wędka na ryby drapieżne

Przy stosowaniu przynęt muchowych z haczykiem jednoramiennym o rozmiarze większym niż 8 w skali międzynarodowej, przynęt muchowych na haczykach podwójnych i potrójnych, tubeflies lub waddington shanks, sprzęt uważany jest za wędkę na ryby drapieżne. Niezależnie od rodzaju i sposobu ich zamontowania, stosowanie więcej niż dwóch haczyków na wędzisku muchowym nie jest dopuszczalne.

3.2.3.3. Nęcenie

Przy uprawianiu określonych metod wędkowania dopuszczalne jest rozsądne stosowanie zanęt. Nęcenie jest metodą wabienia ryb do łowiska przez wędkarza. Aby akwen nie został nadmiernie

obciążony biologicznie, wędkarzowi wolno zabrać ze sobą łącznie nie więcej niż 2 kg pokarmu suchego lub mokrego na dzień wędkowania wzgl. wrzucenia go do wody na zanętę. Przy zabiegach regulacji populacji organizator decyduje o rodzaju, formie i ilości przynęty. Zabrania się nęcenia przy użyciu pomocniczych środków technicznych z własnym napędem (łódzie zanętowe, drony i podobne).

4. Przepisy odnośnie połowu

4.1. Łowienie i stosowanie przynęt w postaci ryb

Każdy wędkarz posiadający uprawnienie do korzystania z wędki na ryby drapieżne w określonym akwenu może w tym akwenu łowić na własne potrzeby, przetrzymywać w pojemniku żywe ryby, kraby i amerykańskie raki rzeczne i używać je na przynętę. Obowiązują odpowiednio przepisy zgodnie z 4.3, 4.3.1, 4.5.1 i 4.5.4. Na przynętę mogą być stosowane tylko ryby wyłowione w tym akwenu lub systemie akwenów. Nie dotyczy to zamrożonych lub chemicznie zakonserwowanych ryb oraz martwych ryb morskich (§ 6 ust. 2 BbgFischO). Ryby, których łowienie jest zabronione na podstawie przepisów prawnych lub ustaleń LAVB, nie mogą być ani przetrzymywane na żywo w pojemniku ani stosowane na przynętę. Przed założeniem na przynętę rybę należy zasadniczo zabić. Wyjątki reguluje § 6 ust. 1 Bbg FischO.

4.2. Podrywka

Do łapania ryb na przynętę wolno używać podrywki o długości boku do 120 cm. Ta podrywka może być również użyta do umieszczenia złowionych ryb, jeżeli wymagają tego warunki na łowisku. Przy występowaniu różnych praw rybołówstwa w tym samym akwenu stosowanie podrywki jest dopuszczalne tylko za zgodą wszystkich uprawnionych do uprawiania rybołówstwa w danym akwenu.

4.3. Okresy ochronne i zakazy używania

4.3.1. Wymiary minimalne i okresy ochronne

„Zabrania się tropienia, umyślnego łowienia lub zabijania ryb w okresie ochronnym lub jeżeli nie uzyskały one minimalnych wymiarów. Jako minimalny wymiar obowiązuje odstęp do końca pyska do końca naturalnie rozciągającej się płetwy ogonowej.“ (§ 2 ust. 1 BgbFischO). Egzemplarze chronionych gatunków, które zostały przypadkowo złowione przy uprawianiu dopuszczalnych metod wędkowania, należy zgodnie z 4.5.3 wrzucić ostrożnie z powrotem do wody. Odnośnie akwenów zagospodarowywanych przez zakłady rybołówstwa w kooperacji z LAVB mogą zostać określone odmienne wymiary minimalne i okresy ochronne. W takim przypadku występuje obowiązek udzielania informacji zgodnie z zasadami 1.1 tego Regulaminu.

gatunek ryby	nazwa łacińska	min. wymiar	okres ochronny
węgorz europejski	Anguilla anguilla	50 cm	–
jaź	Leuciscus idus	30 cm	–
kiełb	Thymallus thymallus	30 cm	1.12. do 31.05.
pstrąg potokowy	Salmo trutta f. fario	30 cm	16.10. do 15.04.
brzana	Barbus barbus	40 cm	1.05. do 31.07.
sieja pospolita	Coregonus lavaretus		
	w wodach płynących	–	przez cały rok
	w wodach stojących po zarybieniu	30 cm	1.10. do 31.12.
szczupak	Esox lucius	45 cm	1.02. do 31.03.
karp	Cyprinus carpio	35 cm	–
sielawa europejska	Coregonus albula	15 cm	–
miętus	Lota lota	30 cm	–
boleń	Aspius aspius	40 cm	1.04. do 30.06.
pstrąg tęczowy	Onchorhynchus mykiss		
	w wodach płynących	25 cm	16.10 do 15.04
	w wodach stojących	25 cm	–

lin	Tinca tinca	25 cm	–
troć jeziorowa/ troć wędrowna	Salmo trutta f. lacustris/ f.trutta jako ryba obsadowa	60 cm 60 cm	całorocznie 16.10. do 15.04. *
sum	Silurus glanis	zniesiono od 1.10.2010	zniesiono od 1.10.2010
sandacz	Sander lucioperca	45 cm	1.04. do 31.05.
rozpiór	Abramis ballerus	20 cm	1.03. do 31.05.
rak przegowany	Orconectes limosus	–	–

Dla rybaków w Spreewald obowiązują zmienione okresy ochronne: szczupak (15.01. do 30.04.) i sandacz (1.04. do 15.06.). Ponadto dla karpia dzikiego obowiązuje minimalny wymiar 40 centymetrów. Dotyczy to akwenów VC 03-01 Spreewaldfließgewässer Burg i otoczenie, VC 09-03 Spreewaldfließgewässer der Fischereigenossenschaft Lübbenau oraz VC 09-04 Spreewaldfließgewässer der Fischereigenossenschaft „Unterspreewald“ Lübben.

* Łowienie troci w okresie od 16 kwietnia do 15 października jest dozwolone tylko w akwenach P13-01, P 13-02 i P 04-01.

4.3.2. Całoroczny okres ochronny

Całorocznej ochronie podlegają następujące gatunki:

Nazwa gatunku	nazwa łacińska
minóg strumieniowy	Lampetra planeri
stynka	Osmerus eperlanus f. spirinchus
różanka	Rhodeus sericeus amarus
rak szlachetny	Astacus astacus
strzebla potokowa	Phoxinus phoxinus
parposz	Alosa fallax
minóg rzeczny	Lampetra fluviatilis
koza	Sabanejewia balcanica
kiełb	Gobio gobio
cierniczek	Pungitius pungitius
łosoś	Salmo salar
aloza	Alosa alosa
troć wędrowna	Salmo trutta f. trutta
minóg morski	Petromyzon marinus
słonecznica	Leucaspis delineatus
świnka	Chondrostoma nasus
sieja ostropyska	Coregonus oxyrhynchus
piskorz	Misgurnus fossilis
śliz pospolity	Barbatula barbatula
piekielnica	Alburnoides bipunctatus
koza	Cobitis taenia
jesiotry	wszystkie gatunki rodziny jesiotrowatych
kiełb białopłetwy	Romanogobio belingi
głowacz białopłetwy	Cottus gobio
certa	Vimba vimba
ciosa	Pelecus cultratus

4.4. Ograniczenia łowienia na jeden dzień kalendarzowy

4.4.1. Ogólne akweny wędkarskie

4.4.1.1. Ograniczenie połowu węgorzy

W akwenach, którym dla wędrówki ryb brakuje odpowiedniego połączenia z innymi akwenami, wędkarzowi wolno złowić i zatrzymać dla siebie najwyżej pięć węgorzy na dzień. We wszystkich innych akwenach ograniczenie wynosi trzy węgorze na dzień łowienia.

4.4.1.2. Ograniczenie połowu ryb szlachetnych

Wędkarz może dziennie złowić i zatrzymać dla siebie najwyżej do trzech ryb szlachetnych gatunku szczupak, sandacz, karp i pstrąg tęczowy, maksymalnie dwa bolenie oraz nie więcej niż jeden pstrąg potokowy, troć jeziorną i kiełb, jednak nie więcej niż trzy egzemplarze podanych gatunków.

4.4.2. W akwenach łososiowych

W akwenach łososiowych wędkarzowi wolno złowić i zatrzymać dla siebie dziennie nie więcej niż trzy egzemplarze gatunków: pstrąg potokowy pstrąg tęczowy, pstrąg źródłany i kiełb, jednak nie więcej niż 50 ryb podanych gatunków na rok wzgl. sezon.

4.5. Obchodzenie się z połowem i jego zastosowanie

4.5.1. Zatrzymanie dla siebie ryb, wypuszczenie ich z powrotem do wody

Wędkarz, po złowieniu wymiarowej ryby, powinien natychmiast zdecydować, czy wypuści ją z powrotem do wody, czy zatrzyma ją dla siebie i wykorzysta do konsumpcji. Jeżeli ryba ma zostać wypuszczona, to powinno to nastąpić bezpośrednio po zdjęciu haczyka. Ryby, które mają zostać zabrane i przeznaczone do konsumpcji należy natychmiast po złowieniu zabić zgodnie z zasadami połowu lub tymczasowo, najpóźniej do końca dnia łowienia, przetrzymać na żywo. Ryby, które mają lub muszą zostać wypuszczone do wody nie powinny być w miarę możliwości trzymane w podbieraku i nie dotykane inaczej niż mokrymi rękami. Celowe wędkowanie na ryby dorodne, z wyłącznym celem udokumentowania wymiarów i wagi, a następnie wypuszczenie ich z powrotem do wody, jest sprzeczne z dobrą praktyką rybołówstwa i z tego powodu nie jest dopuszczalne.

4.5.2. Rejestr połowu

Rejestr połowu (statystyka połowu) jest integralną częścią uprawnienia do wędkowania. Wędkarz powinien mieć go zawsze przy sobie, gdy wędkuje. Ryby, które mają zostać zatrzymane i wykorzystane do konsumpcji powinny być niezwłocznie wpisane do rejestru połowu, niezależnie od tego czy będą przetrzymywane na żywo w pojemniku, czy natychmiast zabite. W drodze odstępstwa białyryby, liny i okonie mogą być wpisywane na koniec dnia połowu. W przypadku przekazywania danych drogą elektroniczną należy zachować email nadania lub potwierdzenia jako dowód, aż do momentu opuszczenia akwenu.

4.5.3. Obchodzenie się z rybami poniżej ich wymiaru ochronnego i ich posiadanie

Posiadanie ryb poniżej ich wymiaru ochronnego jest zabronione, przy czym również ryby w pojemniku uważa się za własność wędkarza. Ze złowionymi rybami poniżej ich wymiaru ochronnego należy obchodzić się z największą starannością i wypuścić je niezwłocznie z powrotem do wody. Jeżeli ryba połknęła głęboko haczyk, to przed wypuszczeniem należy przeciąć żyłkę na wysokości szczytu głowy (§ 3 ust. 1 BbgFischO).

4.5.4. Sprzedaż

Zabrania się sprzedaży złowionych ryb, ryb na przynętę i raków.

4.6. Korzystanie z łodzi i pojazdów wodnych

4.6.1. Uprawnienie do korzystania

Jeżeli nie przewidziano inaczej, to dozwolone jest korzystanie z łodzi i pojazdów wodnych łącznie z tzw. bellyboot do wędkowania. Uprawnienie do korzystania z łodzi i pojazdów wodnych obejmuje zasadniczo uprawnienie do stosowania silnika elektrycznego o mocy do jednego kilowata (§ 1 ust. 1

BbgEMV – Brandenburgskie rozporządzenie o motorówkach elektrycznych) oraz korzystania na krótki czas z terenu brzegowego do zacumowania. Korzystanie z miejsca cumowniczego nie może przekroczyć 24 godzin. Odnośnie korzystania z łodzi i pojazdów wodnych, ich transportowania do akwenów oraz korzystania z miejsc cumowniczych obowiązują odpowiednio przepisy zgodnie z 1.2, 1.8, 2.1 i 2.4. Wędkarz nie ma obowiązku zakotwiczenia swojej łodzi wzgl. pojazdu wodnego podczas wędkowania. Zabrania się trollingu z pojazdów, które płyną pod żaglem lub z napędem silnikowym (§ 4 ust. 2 BbgFischO).

4.6.2. Stałe miejsca cumownicze

Korzystanie z obszaru akwenu lub brzegu na miejsce cumownicze przez okres ponad 24 godzin wymaga wcześniejszego zezwolenia właściciela gruntu jak również stowarzyszenia nadzorującego.

4.6.3. Wznoszenie obiektów

Wznoszenie pomostów dla łodzi i pomostów wędkarskich, stanic wodnych, przystani na łodzi i podobnych obiektów wymaga zgody właściciela gruntu, LAVB oraz zezwolenia urzędu.

5. Wędkowanie w akwenach łososiowych

Przy wędkowaniu w akwenach łososiowych obowiązują szczególne przepisy, odbiegające od regulacji dla ogólnych akwenów do wędkowania. Dokładne oznakowanie akwenów łososiowych można pobrać tutaj.

5.1. Statystyka połowów

Uprawnienia do wędkowania w akwenach łososiowych udzielane są w powiązaniu z rejestrem połowu wzgl. kartą połowu, stosuje się odpowiednio pkt. 1.6. Jeżeli wędkarz wyłowi z akwenu wymiarowego łosia, to powinien niezwłocznie wpisać do rejestru wzgl. karty połowu jego długość, datę, nazwę i numer identyfikacyjny akwenu. Inne ryby niż łosie należy rejestrować oddzielnie. Jeżeli wędkarz jest w posiadaniu ryby nad akwenem łososiowym, która nie jest wpisana do rejestru wzgl. karty połowu, to jego uprawnienie do wędkowania uważa się za nieważne.

5.2. Dopuszczalny sprzęt wędkarski

W akwenach łososiowych dozwolone jest korzystanie jedynie z wędek spinningowych i muchowych z przynętami syntetycznymi.

5.2.1. Wędki spinningowe

Dozwolone jest używanie przynęt spinningowych z jednym haczykiem (haczyk pojedynczy, podwójny lub potrójny). Nie jest dopuszczalne montowanie dodatkowych przynęt. W akwenach łososiowych zabrania się używania kul wodnych (buldo).

5.2.2. Wędki muchowe

Stosowanie przynęt muchowych na wieloramiennych haczykach lub kilku haczyków jednoramiennych jest zabronione. Przynęty muchowe na zwykłych haczykach, większych niż rozmiar 6 w skali międzynarodowej, tubeflies i waddington shanks nie wolno używać na odcinkach akwenów łososiowych, które zostały zadeklarowane jako rewiry wędkowania muchowego. Wędkarzowi zaleca się używanie haczyków bezzadziorowych.

5.3. Brodzenie i używanie łodzi

Przy wykonywaniu wędkowania w akwenach łososiowych zasadniczo nie jest dozwolone brodzenie i używanie łodzi oraz pojazdów wodnych. Przechodzenie w bród akwenu na krótkim odcinku jest dozwolone, jeżeli w danym akwenu nie ma do dyspozycji mostu lub innego przejścia. To samo odnosi się do brodzenia w akwenu w celu ładowania ryby lub zabezpieczenia sprzętu. Pokonywanie dłuższych odcinków w cieku wodnym jest dozwolone wyjątkowo wtedy, jeżeli wędkarz wskutek

ekstremalnych warunków terenowych (grzęzawisko, stromy brzeg) lub ze względu na prawa osób trzecich (ogrodzone działki) nie może wejść na żaden z brzegów.

5.4. Godziny wędkowania

Wędkowanie jest dozwolone tylko w czasie od jednej godziny przed wschodem słońca do jednej godziny po zachodzie słońca. W okresie ochronnym łososi zabrania się łowienia w akwenach łososiowych.

5.5. Przepisy ochrony

Jeżeli nie przewidziano inaczej, to w akwenach łososiowych występuje obowiązek pobierania szczupaków i okoni każdej wielkości. Łowienie i pobieranie ryb na przynętę i raków, również gatunków nieszczególnie chronionych, nie jest dozwolone.

6. Wędkowanie nocne i wędkowanie podlodowe, korzystanie ze środków ochrony przed warunkami pogodowymi

6.1. Wędkowanie nocne

W nocy, tzn. między jedną godziną po zachodzie słońca i jedną godziną przed wschodem słońca, możliwe jest wędkowanie w akwenach LAVB, z wyjątkiem akwenów łososiowych, na tych samych warunkach jak podczas dnia.

6.2. Wędkowanie podlodowe

Wędkowanie na lodzie (podlodowe) jest dozwolone, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie decyzje urzędowe lub postanowienia Zarządu LAVB. Przy tym każdy wędkarz działa na własne ryzyko i sam odpowiada za własne bezpieczeństwo. Ponadto szczególną uwagę należy zwracać na bezpieczeństwo innych osób. Przeręble nie powinny przekraczać po dolnej stronie pokrywy lodu lub długości krawędzi 20 centymetrów. Po zakończeniu wędkowania przeręble należy wyraźnie oznakować.

6.3. Korzystanie ze sprzętu ochrony przed warunkami pogodowymi

Korzystanie z namiotu wędkarskiego, parasola wędkarskiego lub innego sprzętu, służącego ochronie przed zjawiskami klimatycznymi, ale nie w przeważający sposób do celów noclegowych (sprzęt ochrony przed warunkami pogodowymi), jest zasadniczo wędkarzowi dozwolone, o ile oferuje on miejsce dla nie więcej niż 2 osób, nie posiada nieprzemakalnej podłogi (podłoga namiotowa), posiada subtelne kolory i nie powoduje zakłócenia otoczenia. Sprzęt ochrony przed warunkami pogodowymi może być używany w nocy, również w dzień do ochrony przed zjawiskami klimatycznymi, jednak nie może on stać dłużej niż 12 godzin nieprzerwanie w jednym miejscu. Korzystanie ze sprzętu ochrony przed warunkami pogodowymi w obszarach bliskich naturze, niezabudowanych odcinkach strumieni i rzek, małych akwenach, łąkach podmokłych, obszarach źródłowych, bagnach i grzęzawiskach jak również lasach łągowych i bagiennych nie jest dozwolone.

7. Uprawnienia Zarządu LAVB

Zgodnie ze statutowymi celami i zadaniami LAVB, w szczególności z wymienionymi w statucie § 2 ust. 2 e) i f) celami, Zarząd LAVB może ograniczyć lub uchylić określone w tym Regulaminie prawa wędkarzy dla określonych akwenów lub części akwenów.

Następuje to zasadniczo na wniosek lub za zgodą właściwego dla danego terytorium powiatowego związku wędkarskiego lub stowarzyszenia. W sprawach wymagającego szybkiego działania w szczególnych przypadkach decyduje Zarząd.

Opublikowanie ograniczenia lub uchylenia prawa następuje w czasopiśmie związku „Der Märkische Angler“ i/ lub na stronie internetowej www.lavb.de i należy do obowiązków Zarządu LAVB. Za

ustawienie odpowiednich tablic informacyjnych odpowiada właściwy powiatowy związek wzgl. stowarzyszenie.

Zarząd LAVB może,

wyznaczyć osoby, które kontrolują przestrzeganie regulaminu akwenu, całorocznych lub czasowo ograniczonych okresów ochronnych, ustalają całoroczne lub czasowo ograniczone okresy ochronne, wykraczające poza przepisowy okres dla ryb, raków i małż, wydają ograniczenia połowu, uznają akwenty lub części akwenów za akwenty łososiowe, uznają określone odcinki w obrębie akwenów łososiowych za rewiry wędkowania muchowego, ograniczają lub zabraniają korzystania z łodzi oraz używania silników spalinowych do napędu łodzi, deklarują tereny ochronne, do których zabroniony jest wstęp, wjazd i wędkowanie, zabraniają używania wędki na ryby drapieżne na cały rok lub na czas określony, zamykają dla uprawiania wędkarstwa akwenty po nowym zarybieniu po znacznych stratach ryb lub nowo powstałe akwenty na okres do 24 miesięcy, zabraniają wędkowania nocą w określonych akwenach lub części akwenów, ograniczają lub całkiem zakazują wrzucania przynęty w określonych akwenach.

Ponadto Zarząd LAVB jest upoważniony,

do zawierania porozumień z zarządami innych związków krajowych odnośnie wymiany lub wzajemnego uznania uprawnień do wędkowania.

Zarząd LAVB ma obowiązek dostosowania tego regulaminu do aktualnie obowiązujących przepisów prawa krajowego i prawa federalnego, przy czym wynikającego z tego zmiany nie wymagają zgody obradującego związku.

8. Nadzór akwenów i prowadzenie gospodarki rybacko-wędkarskiej

Za nadzór akwenów wędkarskich i ich brzegów odpowiadają powiatowe związki wędkarskie i ich stowarzyszenia, posiadające swoją siedzibę na danym terytorium. Współpracują one przy nadzorze przeniesionych na nich akwenów, przy badaniach akwenów i zarybieniu wzgl. przeprowadzają je we własnym zakresie. Bardziej szczegółowe warunki regulowane są na podstawie statutów LAVB wraz z powiatowymi związkami wędkarskimi i ich stowarzyszeniami w formie umów o nadzorze. Prowadzenie gospodarki rybacko-wędkarskiej w akwenach wędkarskich należy do obowiązku Zarządu LAVB, który upoważnia do wykonywania tych zadań pracowników i wolontariuszy, którzy odpowiadają wobec niego. Wszystkie działania gospodarki rybacko-wędkarskiej, w szczególności kontrole zasobów, regulacje zasobów i zabiegi zarybienia wymagają wyraźnej zgody Zarządu wzgl. pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę akwenu i zostają podane do wiadomości powiatowym związkom wędkarskim (KAV).

9. Wejście w życie

„Regulamin uprawiania wędkarstwa w wodach związkowych Krajowego Związku Wędkarskiego Brandenburgii – Regulamin korzystania z akwenów wodnych”, wydanie 2019, wszedł w życie 23 lutego 2019 roku.

Jednocześnie utracił moc Regulamin korzystania z akwenów wodnych, wydanie 2018.

Poczdami, 23 lutego 2019 r.

Krajowy Związek Wędkarski Brandenburgii t. z.

– Zarząd –